

[DRAPNAĆ *vb pf*

3 sg m praet drąpnął.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w. (w innym znaczeniu).

Skrobnąć, poskrobać (pazurem) [w co]: A miał Niedźwiedzią Zygmunt chowanego/ Gdy drapnął we drzwi był pułzczon do niego A Czártoriyłki drapnął miáfto niego/ Y dowiodł łwego. StryjGoniec R2 (Linde).

Formacje współrdzenne cf DRAPACĆ.

KN